

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 125/08-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 23. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6, čl. 10 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom a uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 17 C 372/2001-153 z 11. októbra 2006 a postupom a uznesením Krajského súdu v Trnave č. k. 11 Co 192/2007-212 z 28. septembra 2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 23. januára 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B., B. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práv podľa čl. 6, čl. 10 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom a uznesením Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) č. k. 17 C 372/2001-153 z 11. októbra

2006 a postupom a uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) č. k. 11 Co 192/2007-212 z 28. septembra 2007.

Z obsahu sťažnosti okrem iného vyplýva:

„Sťažovateľ žiada Ústavný súd o ustanovenie advokáta na konanie pred Ústavným sudom z dôvodov, že bude úspešný, porušovanie základných práv a slobôd je evidentné a jasné, je plne invalidný bez príjmov, má majetok na príťaž, nemá možnosť zárobku. (...)

I. A. Obidva sudy odmietajú oslobodenie od súdnych poplatkov u sťažovateľa a to z dôvodov smešných svojvoľných, zlovôlných a neoslobodenie od súdnych poplatkov sprevádza hrča protizákonnosti. Vymáhaná škoda žalobou 17 C/372/01 bola spôsobená trestným činom konanie OÚJP-194/OEK-1999 na OR PZ T. (...)

I. C. Sťažovateľ podal sťažnosť na zbytočné prietahy v konaní dňa 19. 09. 2007, ktoré predseda súdu neodstránil. Rovnako sťažnosť nevyriešilo MS SR zo dňa 21. 09. 2007.

I. D. Sťažovateľovi bolo doručené uznesenie 11 Co/192/2007-212 zo dňa 28. 09. 2007, doručené po zbytočných prietahoch až dňa 14. 01. 2008, čo je prejavom prístupu sudcov k veci. Je to neúnosná laxnosť ! vyplývajúca z beztrestnosti pri vyčíňaní sudcami.

I. E. Sťažovateľ rozširuje sťažnosť o porušovanie základného práva garantovaného čl. 10 - sloboda prejavu bez zasahovania štátu - trestaním. Zákonná sudkyňa brutálne uráža sťažovateľa dlhodobým nekonaním v dvoch veciach 17 C/85/1999 a 17 C/372/2001, nerešpektuje nálezy Ústavného súdu SR v oboch konaniach a vyčíňa svojvoľne a provokuje bez trestu, chráni marením práv sťažovateľa čl. 46 ods. čl. 48 ods. 2 žalovaných a prietahmi zabezpečila trvalú škodu sťažovateľovi !!! (...)

Sťažovateľ navrhuje petit :

II. A. Okresný súd v Trnave v konaní 17 C/372/2001 a Krajský súd v Trnave porušujú základné práva D. B. podľa čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2, sú porušované základné práva garantované medzinárodným dohovorom garantované čl. 6 - právo na spravodlivé konanie bez zbytočných prietahov a podľa čl. 13- právo na účinný opravný prostriedok, podľa čl. 10 - právo na slobodu prejavu.

II. B. Ústavný súd SR zrušuje uznesenie 17 C/372/2001-153 Okresného súdu v Trnave a uznesenie 11 Co/192/2007-212 Krajského súdu v Trnave zo dňa 28. 09. 2007 doručeného dňa 14. 01. 2008.

II. C. Ústavný súd SR prikazuje Okresnému súdu konať vo veci 17 C/372/2001

bez ďalších prietáhov.

V prípade pokračovania prietáhov je Okresný súd v Trnave povinný zaplatiť sťažovateľovi za každý deň 1. 000.- Sk.

II. D. Okresný súd v Trnave je povinný zaplatiť D. B. primerané zadostučinenie vo výške 1,000.000.-Sk a Krajský sud v Trnave sumu 2,000,000,- Sk v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II. E. Trovy konania advokáta zaplatí Okresný súd v Trnave v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti sťažnosti vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jej odmietnutie.

Podľa ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť

aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

1. V časti sťažnosti sťažovateľ namietal porušenie svojho základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práv podľa čl. 10 a čl. 13 dohovoru postupom a uznesením okresného súdu č. k. 17 C 372/2001-153 z 11. októbra 2006 a postupom a uznesením krajského súdu č. k. 11 Co 192/2007-212 z 28. septembra 2007.

Pri prerokovaní časti sťažnosti, ktorou sťažovateľ namietal tieto práva uvedeným postupom a rozhodnutiami okresného súdu a krajského súdu, ktorými tieto súdy rozhodli o zastavení konania vedeného okresným súdom pod sp. zn. 17 C 372/2001 z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku, ústavný súd vychádzal z princípu subsidiarity podľa čl. 127 ods. 1 ústavy. Toto už citované ustanovenie limituje hranice právomoci ústavného súdu a všeobecných súdov rozhodujúcich v občianskoprávných a trestnoprávných veciach, a to tým spôsobom, že ochrany základného práva a slobody sa na ústavnom súde možno domáhať v prípade, ak mu túto ochranu nemôžu poskytnúť všeobecné súdy.

Z uvedeného vyplýva, že ústavná kontrola možného porušenia základných práv a slobôd sťažovateľa nastupuje až po primárnej kontrole zo strany všeobecného súdu.

Na základe uvedeného ústavný súd konštatuje, že na preskúmanie rozhodnutia okresného súdu z 11. októbra 2006 nemal právomoc z dôvodu, že stále tu existoval všeobecný (krajský) súd, ktorý bol oprávnený a povinný rozhodnúť o opravnom prostriedku sťažovateľa proti prvostupňovému rozhodnutiu o zastavení konania. Keďže sťažovateľ využil podanie opravného prostriedku proti rozhodnutiu okresného súdu, v rámci odvolacieho konania krajský súd preskúmal skutkové a právne závery prvostupňového súdu a svoj právny názor vyjadril v uznesení z 28. septembra 2007.

Ústavný súd však zastáva názor, že v prípade, ak odvolací súd právoplatne rozhodne o zastavení konania z dôvodu, že sťažovateľ, ktorý nie je oslobodený od súdnych poplatkov,

takýto poplatok nezaplatí, nenastupuje proti takému rozhodnutiu odvolacieho súdu automaticky ústavná kontrola zo strany ústavného súdu.

Uvedený právny názor opiera ústavný súd o poznanie, že jedným zo zákonných dôvodov podania dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je podľa ustanovenia § 237 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku skutočnosť, že účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. Z uvedeného je teda zrejmé, že sťažovateľ mal pred podaním sťažnosti možnosť napadnúť namietané uznesenie krajského (odvolacieho) súdu dovolaním (obdobne napr. III. ÚS 321/06).

Z uvedeného dôvodu ústavný súd sťažnosť v tejto časti odmietol pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie.

2. Vo zvyšnej časti sťažnosti sťažovateľ namietal aj porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 372/2001 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 192/2007.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Vo vzťahu k namietanému porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 17 C 372/2001 a postupom krajského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 11 Co 192/2007 ústavný súd poznamenáva, že prvostupňové konanie v spojení s odvolacím konaním bolo právoplatne zastavené 14. januára 2008. Sťažnosť pre namietané porušenie uvedených práv bola ústavnému súdu doručená 23. januára 2008, teda v čase, keď už bol odstránený stav právnej neistoty, v ktorom sa sťažovateľ nachádzal

pred právoplatným skončením príslušného súdneho konania, a k porušovaniu označených práv už nedochádzalo.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu (napr. III. ÚS 20/00, II. ÚS 12/01, IV. ÚS 37/02) sa ochrana základnému právu vrátane základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) poskytuje v konaní pred ústavným súdom len vtedy, ak v čase uplatnenia tejto ochrany porušenie tohto práva označenými orgánmi verejnej moci (v tomto prípade všeobecnými súdmi) ešte trvalo. Ak v čase, keď dôjde sťažnosť ústavnému súdu, už nedochádza k porušovaniu uvedeného práva, ústavný súd sťažnosť zásadne odmietne ako zjavne neopodstatnenú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde). Vychádza pritom z toho, že účelom práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia orgánu verejnej moci. K odstráneniu právnej neistoty dochádza až právoplatným rozhodnutím vo veci.

Meritórne konanie o námietke porušenia základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (ako aj práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) je účelné a v zásade prípustné v prípade, že takýmto konaním by ústavný súd bol spôsobilý odstrániť stav právnej neistoty vyvolaný zbytočnými prietáhmi. V prípade, že sťažovateľovi už bolo doručené právoplatné rozhodnutie daného štátneho orgánu, takáto možnosť zo zrejmých dôvodov neexistuje (napr. I. ÚS 235/03, III. ÚS 172/05, III. ÚS 172/07).

Zistený skutkový stav bol základom na záver ústavného súdu, že sťažnosť v tejto časti je zjavne neopodstatnená. Z toho dôvodu ústavný súd sťažnosť odmietol už po jej predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Vzhľadom na to, že ústavný súd sťažnosť odmietol, bolo bez právneho významu zaoberať sa ďalšími požiadavkami sťažovateľa, ako aj jeho žiadosťou o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. apríla 2008